

Egy szemeszter Portugáliában – Erasmus beszámoló

A 2016/17-es év első félévét töltöttem Portugáliában. Mikor hazajöttem, rengeteg kérdést kaptam az Erasmussal kapcsolatban. Összegyűjtöttem a leggyakoribbakat, hátha Nektek is segítségetekre lesz:

1. Ötödévesként kimenni Erasmusra? Nem túl késő? Nem fogok megcsúszni?

Abszolút teljesíthető. Ötödévben már kevés a gyakorlat, és jó esetben az ember a kötválokat és szabványokat is teljesítette, így eleve nem sok órája lenne. A diplomamunkát én azután írtam meg, hogy hazajöttem, és nem éreztem, hogy el vagyok késve az évfolyamtársaimhoz képest. A vizsgákat én is két részben, a kv vizsgaidőszak alatt, illetve januárban tettem le. Szerintem ha valakit csak az tart vissza negyedévesként, hogy túl későnek érzi az erasmust ötödévben, bátran vágjon bele!

2. Miért Porto? Mi alapján válasszak várost/országot?

Ez abszolút az a kérdés, amire mindenkinek saját magát ismerve kell megtalálni a helyes választ. Szerintem végig kell gondolni jelentkezés előtt, hogy azon kívül, hogy maga az adott város tetszik, mik még azok a szempontok, amiknek szeretnénk, hogy megfeleljen. Portugália például engem eleve vonzott, a nyugtalan dél, a végtelen óceán, a sirályok örökös rikoltozása... Mindenképpen víz mellé szerettem volna menni, mert számomra a víz paradox módon egyszerre a végtelen állandóság és örök változás szimbóluma, szabadabbnak és nyugodtabbnak érzem magam a közelében. Azonban ezek mellett az elvont érzelmi okok mellett a döntésbenben közrejátszottak az alábbiak is:

- **a pénzkérdés:** legyen a város olcsó, és ki tudjak jönni az erasmus ösztöndíjamból. Portugáliában az árak a budapestiekhez hasonlóak, persze a kínálat különböző. Érdemes a szállásokra is még jelentkezés előtt rákérdezni, mert ahogy láttam, azok is nagyon eltérőek lehetnek várostól függően. Nekem a szállással szerencsém volt: egy barátnőmmel közösen mentünk ki és egy szobában laktunk, így fejenként 165 eurót fizettünk havonta a központban, egy erasmus házban. Egy külön szoba olyan 200-250 körül van. Az ösztöndíjból (a KAP-pal együtt) gond nélkül ki tudtam jönni, és egyáltalán nem szorongva, vagy számolgatva a centeket. (Érdemes amúgy megtanulni főzni... :D)

- **az egyetem:** szintén a jelentkezés előtt érdemes megnézni a honlapot, illetve utánakérdezni az elődöknél. Portóban viszonylag sok óra közül lehet választani, vannak 2,5, 5 és 7,5 kredites tárgyak. Én három 5 kredites tárgyat vettem fel, nemzetközi magánjogot, szerzői jogot és jogi angolt, mely utóbbi valójában amerikai jog volt (alkotmány, pj, büntető). Mindegyik kurzus el is indul angol nyelven, nem csak meg volt hirdetve (más egyetemeken jártak úgy a kinti társaim, hogy hiába van angolul meghirdetve, portugálul tartják, mert kevés a nemzetközi hallgató). A tanárok rugalmasak és segítőkészek voltak, és abból sem volt probléma, hogy volt óra, amit az itthoni vizsgák, vagy éppen az Azori-szigetek miatt ki kellett hagyni.

- **a távolság:** illetve ez az a pont, ami nálam nem játszott szerepet. Valóban nehezebb úgy, hogy a több ezer km miatt nem lehet csak úgy bármikor hazaugrani, de nem volt ebből probléma. Talán a leginkább a kv vizsgákkal kapcsolatban aggódtunk, mert korábban megvettük a repülőjegyet haza, mintsem, hogy kihírdették volna a vizsgákat, és nem szerettünk volna feleslegesen hazautazni egy

hétre. Szintén gond volt ez januárban, amikor az ottani vizsgákat össze-vissza hirdették meg, és ha mi nem járjuk ki - a tanároknál és az erasmus koordinátornál kopogtatva/könyörögve – , hogy nyissanak nekünk új vizsgahelyet, akkor valóban nehezen oldjuk meg az ingázást. A költségeken továbbá úgy is sikerült faragni, hogy mindig átszállással repültünk (Madrid, Párizs, Milánó, Berlin, Lisszabon, Dortmund...), ami például azzal járt, hogy Madridban a reptéren töltöttünk egy éjszakát. A bőröndöt eurosenderrel küldtük ki, illetve haza is, háztól házig viszik és sokkal olcsóbb így, mintha a repülőtéren – főleg átszállásokkal – cibálnám magammal.

3. Milyen a város?

Porto egy élettelteli kisváros Észak-Portugáliában. A Duoro folyó torkolatában fekszik: csupa szín, zaj, íz, illat. A házak fala tele van rakva színes csempékkel, az utcák össze-vissza lejtjenek, sokféle náción, a folyóparton borozók, az óceánparton végtelen homok, nagy hullámok és rengeteg szörfös. Sok a városban a sirály, megszokták az emberek közelségét, nagyok, bátrak és szemtelenek, csapatba verődve rikoltoznak a fejünk fölött, mintha mindig gúnyosan röhögnének valamin. Mivel a belváros nem túl nagy, az erasmusos élet igen jó, összetartó, és az utcán is könnyű egymásba botlani a többiekkel.

4. Milyen a közlekedés?

Kicsit szervezetlen, a buszok néha rengeteget késnek (ahogy mindenki Portugáliában), vagy egyszerűen kimaradnak, vagy más irányba mennek... A belvárosból az egyetemre közvetlenül vitt a 200-as busz, néha elképesztően lassan haladt a zsúfolt és szűk utcákon, máskor meg 20 perc alatt kiért az egyetemre. (Az egyetem pár perc sétára van az óceánparttól.) Ki kell váltani az arany andante cardot (ehhez kell az igazolás az egyetemtől, hogy diák az ember), és azt kell havonta feltölteni. Mindig le kell csippantani a kártyát a buszon és a metrókon is. Mi elég sokat gyalogoltunk, sokszor a belvárosban gyorsabb volt mint a busz.

5. Milyenek az emberek?

A portugálok nyitott, szimpatikus, kedves emberek. Segítőkések, a fiatalabbak tudnak is angolul, az idősebbek annál lelkesebben válaszolnak portugálul. Nem egyszer történt velem olyan, hogy egy idős nő/férfi tíz perceken keresztül folyamatosan mesélt nekem portugálul valamit a buszon/buszmegállóban/boltban. Azonban sajnos azt is tapasztaltam, hogy amellet, hogy kedvesek és segítőkészek, igen szemfülesen szeretik becsapni a turistákat: piacon, kisboltban, hentesnél érdemes átszámolni a visszajárót és megbecsülni, hogy vajon jól mérték-e le a dolgokat. Ez a fajta pénzközpontúság nagyon sok területen megjelent: mosni is például a szálláson hétköznapi éjjél és reggel hét között lehetett az előírások szerint, mert akkor volt olcsó az áram...

6. Bankkártya vagy készpénz?

A kisebb helyeken Portóban nem nagyon lehet még bankkártyával fizetni, a pénzfelvétel pedig drága: én vittem ki kártyát és két hónapra előre készpénzt.

7. Net?

Nekem 8,5 euro volt az internetem és a telefonom 5 hónapra, korlátlan internettel.

8. Tudsz portugálul?

Eo nao falo portuguese. És számolni valameddig. Négy hónapom volt kinn, plusz a vizsgaidőszak, és az angolt szerettem volna tökéletesíteni, így ebbe nem fektettem energiát. De volt portugál kurzus, amin sokan részt vettek. Lehet, hogyha két szemeszterre megyek, akkor én is nekiülök, mert annyi idő alatt lehet elérni eredményeket.

9. Időjárás?

Nekünk azt mondják, hogy nagy szerencsénk volt, mert nem sokat esett. Azonban vannak elvileg évek, amikor az ősz nagyon esős. Ilyenkor nedvesek még a falak is, hideg van szinte az egyetemre is úszva megy az ember. Nincs fűtés a házakban, a kis hőszugárzók meg ezt a nedvességet nem tudják eltüntetni, és 15 fok csak az utcán számít melegnek, a lakásban kevésbé. Nekünk is volt, hogy fagyoskodtunk kicsit, és két hétig 5 pulóverben és 2 pólóban aludtam, de aztán az idő visszamelegedett és szereztünk plusz takarókat is, így ezzel nem volt probléma. Egyébként olyan volt mint egy hosszú hosszú változatlan meleg vénasszonyok nyara, decemberben például, mielőtt eljöttünk karácsonyra, 20 fok volt és kisgyereket szörföztek rövidnadrágban az óceánban.

10. Erasmusos élet?

Nagyon jó! Ha féltetek, hogy kiestek a nagy társaságokból, érdemes erasmusos házba költözni. Mi például nyolcan laktunk együtt. Rengeteg program van, az egyetem, az ESN Porto és az Erasmuslife is szervez, unatkozni nem fogtok.

10+1. Post-Erasmus Depression? Buktál az összes vizsgádon, lelkileg üres lettél itthon és sírtál?

Ne már. Sokan mondják, hogy nagyon megszenvedik a hazajövetelt, de szerintem ez agyban dől el. Én mondhatom, hogy az erasmusom tökéletesre sikerült, mert minden összejött, amit szerettem volna. Sokat javult az angolom, tanulhattam egy kinti egyetemen, nagyon jó volt a társaság, rengeteget utaztam, ráadásul egy barátnőm is oda nyert ösztöndíjat, mégis amikor közeledett a vége, éreztem, hogy ideje is van váltani. Valami nagyon szép volt, nagyon jó, és mindig mosolyogva fogok visszagondolni erre az időszakra. Kaptam valamit az élettől, amiért nagyon hálás vagyok. De tovább kell mennem. Most más feladatok várnak rám, amikhez itt a helyem.

Összességében azt mondanám, hogy nagyon megéri megpályázni az Erasmust. Teljes szívemből merem ajánlani Portót, és ha újra ott lennék a jelentkezés pillanatában, megint ide adnám be. Szerintem életre szóló élmény és nagyon jó lehetőség az önismeretre, illetve a világ kicsit jobban történő megismerésére is. Sok sikert a pályázóknak és nagyon jó erasmusos félét!

Teo